

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 176

TÍN TÂM MINH

SỐ 2010

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 2010

TÍN TÂM MINH

*Chỉ đạo không khó
Xin hãy chọn lựa
Nhưng chớ yêu ghét
Thấu suốt rõ ràng
Hào lý có sai
Trời đất cách biệt
Muốn được hiện tiền
Chớ giữ thuận nghịch
Trái thuận tương tranh
Đó là tâm bệnh.
Không biết huyền chỉ
Uổng công niệm tịnh
Tròn đồng hư không
Không thiếu không dư
Khéo do lấy bỏ
Sở dĩ bất như
Chớ theo hữu duyên
Chớ trụ không nhẫn
Một loại yên lòng
Tự nhiên mất hết
Dứt động về chỉ
Chỉ càng thêm động
Kẹt vào lưỡng biên
Nên biết một loại.
Một loại không thông*

Hai nơi mất công
Được hữu mất hữu
Từ không bội không
Đa ngôn đa lự
Chuyển không tương ứng
Dứt nói dứt nghĩ
Chỗ nào cũng thông
Quy căn được chỉ
Tùy chiếu mất tông
Chốc lát phản chiếu
Thắng thua không trước
Không trước chuyển biến
Đều do vọng kiến

Không cần cầu chân
Chỉ cầu dứt kiến
Không trụ nhị kiến
Cẩn thận chớ tìm
Vừa có đúng sai
Rõ ràng mất tâm
Hai do một hữu
Một cũng chớ giữ
Một tâm không sanh
Vạn pháp không lỗi.
Không lỗi không pháp
Không sanh không tâm
Hay tùy cảnh diệt
Cảnh theo năng trâm
Cảnh do năng cảnh
Năng do cảnh năng
Muốn biết hai đoạn
Vốn là nhất không
Nhất không đồng hai
Bao hàm vạn tượng
Không thấy tinh thô
Nên có biến khắp
Đại đạo thể rộng
Không dễ không khó

*Nhỏ thấy hoài nghi
Chuyển chậm chuyển nhanh
Chấp nó sai hướng
Tâm vào đường tà
Thả nó tự nhiên
Thể không đi ở
Nhận tánh hợp đạo
Ung dung dứt nã
Buộc niệm trái chân
Hôn trầm không thích
Không thích nhọc lòng
Sao dùng thân sơ?
Muốn đến Nhất thừa
Chớ chế lục trần*

*Lục trần không chê
Đồng về Chánh giác.
Trí giả không làm
Người ngu tự buộc
Pháp vô dị pháp
Vọng tự đấm trước
Đem tâm dụng tâm
Há không lầm to
Mê sanh tịch loạn
Ngộ không tốt xấu
Tất cả nhị biên
Vọng tự châm chước
Mộng huyễn không hoa
Sao nhọc nắm bắt
Được mất thị phi
Một lúc bỏ hết.
Mất nếu không ngủ
Các mộng tự trừ
Tâm nếu không khác
Vạn pháp nhất như
Nhất như thể huyễn
Ngớ ngẩn quyền duyên
Vạn pháp đồng quán*

Quy phục tự nhiên
 Mất đi nguyên do
 Không thể lường được
 Dứt động không động
 Động dứt không dứt
 Hai đã không dứt
 Một sao có hai
 Rốt cuộc cùng cực
 Chớ chấp quy tắc
 Hợp tâm bình đẳng
 Chỗ làm đều dứt
 Hồ nghi đều tịnh
 Chánh tín điều trực
 Tất cả không giữ
 Không thể nhớ hết
 Không minh tự nhiên

Không nhọc tâm lực
 Chỗ suy lường sai
 (377) Thức tình khó lường
 Chân như pháp giới
 Không người không ta
 Phải gặp tương ứng
 Chỉ nói không hai
 Không hai đều đồng
 Điều bao dung cả
 Mười phương trí giả
 Điều nhập tông này
 Tâm không vội mời
 Không tại mà tại
 Mười phương trước mắt
 Cực nhỏ đồng lớn
 Quên hẳn cảnh giới
 Cực đại đồng nhỏ
 Không bày kiến biên
 Có tức là không
 Không tức là có
 Nếu không như vậy

*Ắt không cần giữ Một là tất cả
Chỉ hay như vậy Không kể nghĩ gì
Tín tâm không hai Không hai tín
tâm Lời nói đạo đoạn Trái xưa hợp
nay.*

Tín tâm minh đến đây là hết.